ນິທານຊາດົກ "ຊຸດມໍລະດົກວຽງຈັນ"

ເຕມີຍະ ຊາຕະກະ

ແປງຈາກຄຳພີ ທະສະຊາຕະກະ

ແລະແຕ່ງເປັນຄຳກອນພາສາລາວ

ໂດຍ ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ໌

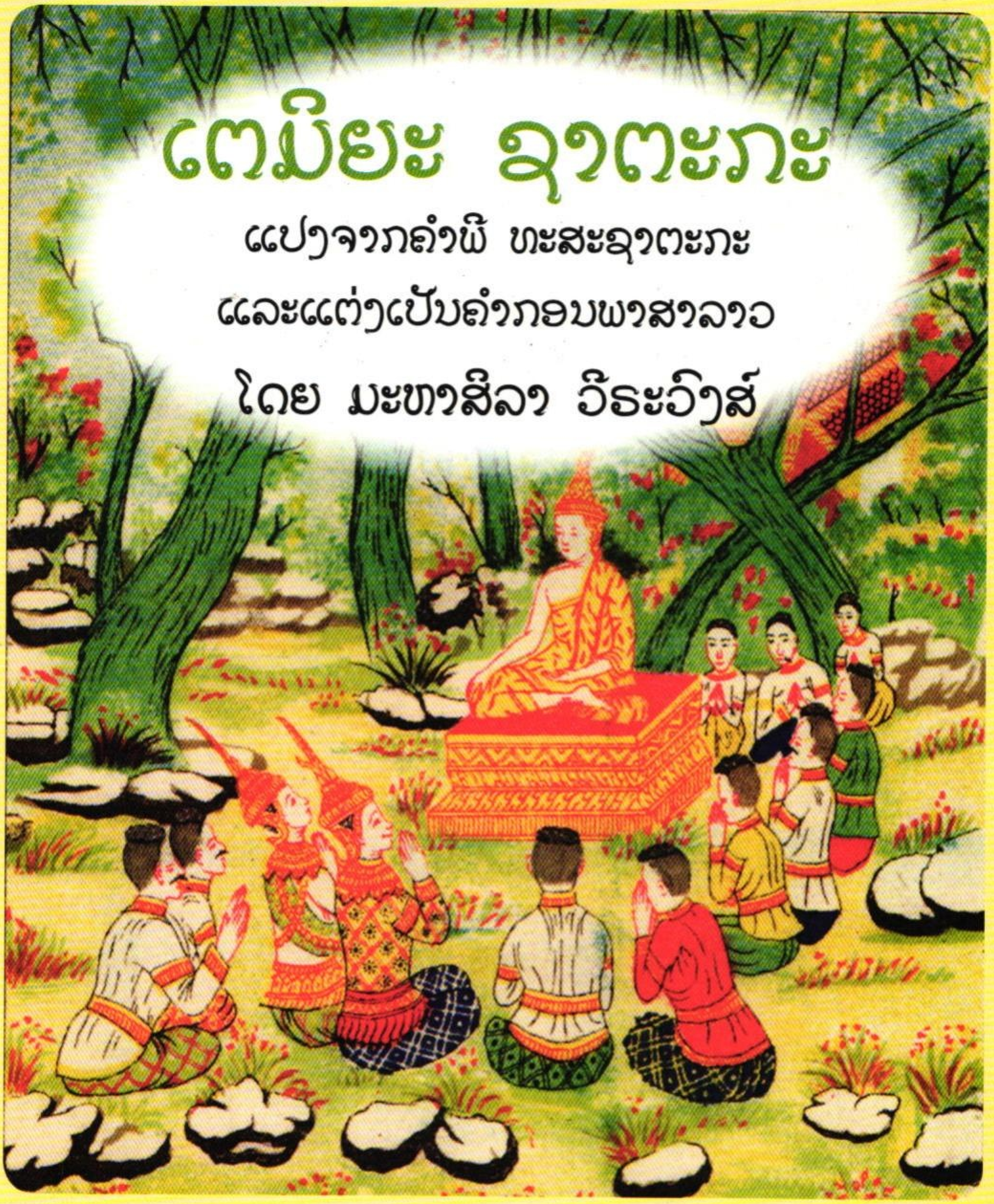

ຈັດພິມໂດຍ ສຳນັກພິມດອກເກດ

ຮ່ວມກັບ ໂຄງການພຸດທະສາສະໜາ ເພື່ອການພັດທະນາ (ຄພພ)

ດອກເກດ
DokkeD

ເຕມິຍະ ຊາຕະກະ

ເຣື່ອງ

ທ້າວ ເຕມິຍະກຸມມານ

ແປງຈາກຄຳພີ ທະສະຊາຕະກະ
ແລະ ແຕ່ງເປັນຄຳກອນພາສາລາວ

ໂດຍ

ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ໌

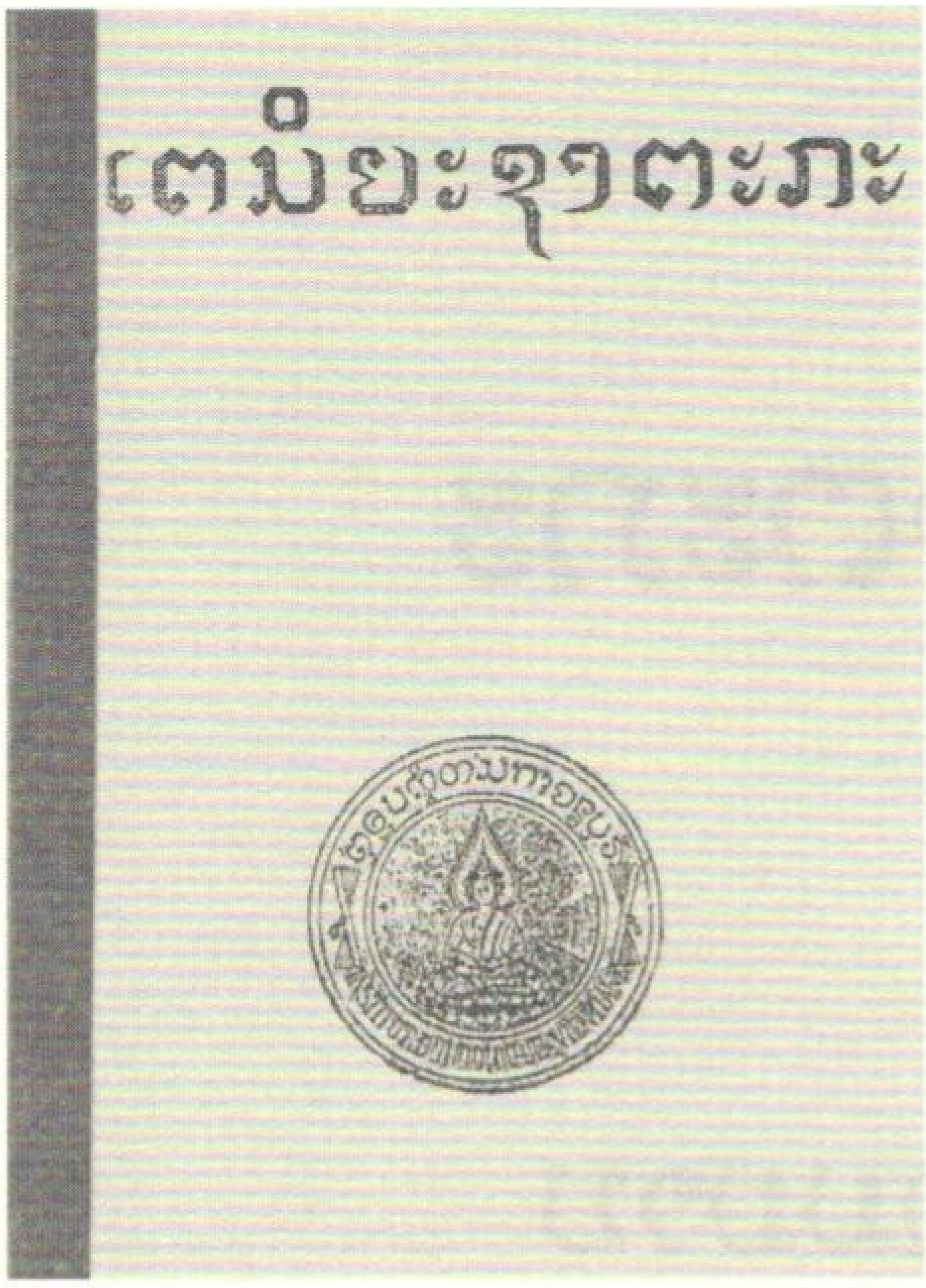

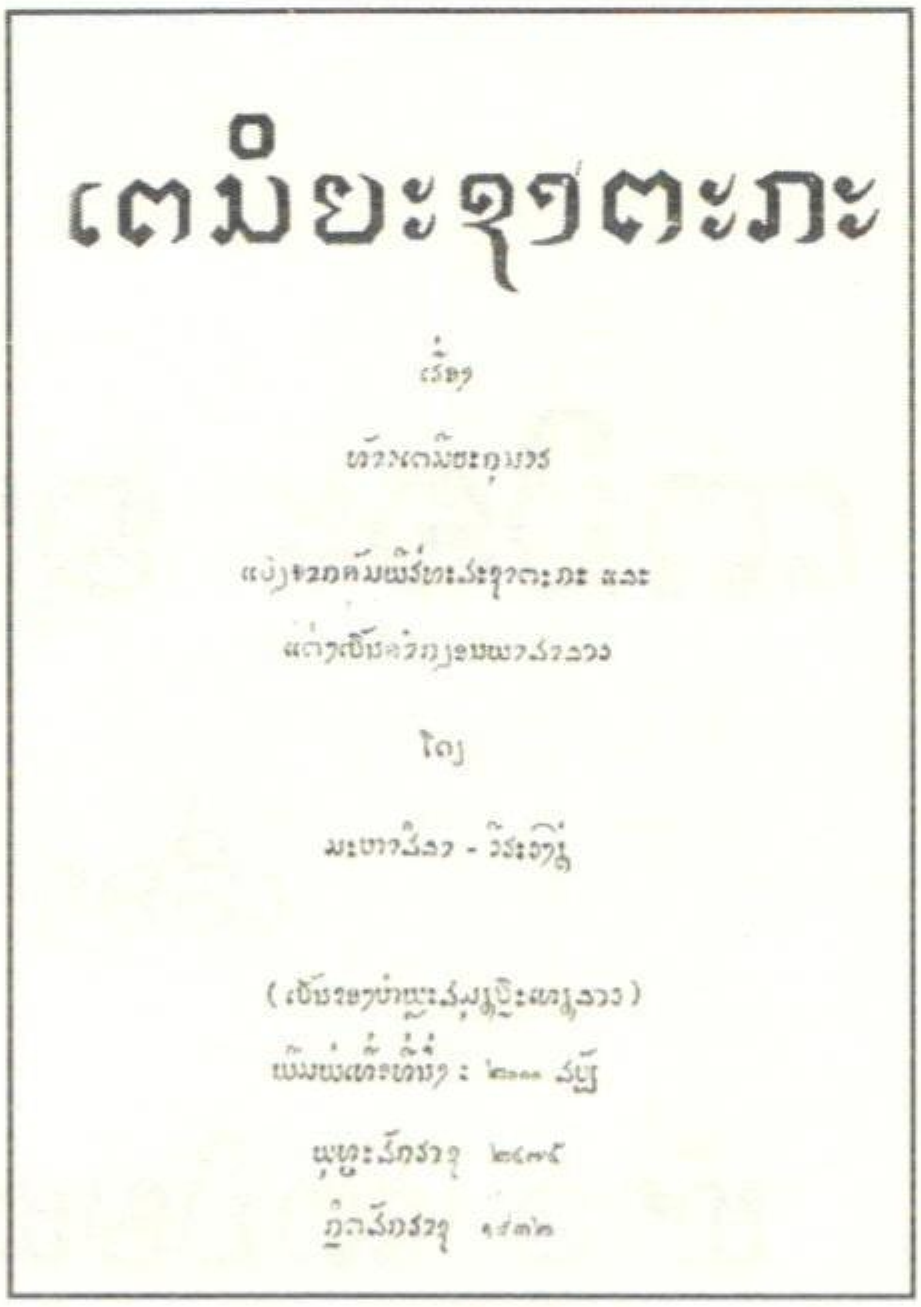
ເຕມີຍະຊາຕະກະ

ເຣື່ອງ

ທ້າວເຕມີຍະກຸມາຣ

ແປງຈາກຄັມພີຣ໌ທະສະຊາຕະກະ ແລະ

ແຕ່ງເປັນຄຳກາບພາສາລາວ

ໂດຍ

ມະຫາສິລາ - ວີຣະວົງສ໌

(ເປັນຂອງຫໍພຣະສມຸດປຣະເທສລາວ)

ພິມພ໌ເທື່ອທີ່ 1 : ໒໐໐໐ ສບັບ

ພຸທຸທະສັກຣາຊ ໒໔໗໕

ກຣິສັກຣາຊ ໑໙໓໒

ເຕມີຍະ ຊາຕະກະ
ເຣື່ອງ ທ້າວ ເຕມີຍະກຸມມານ
ແຕ່ງໂດຍ ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ໌
ຮູບປະກອບ ຍາພໍ່ທິດພຸ, ຈິດຕະກອນ ຍຸກຕົ້ນຄິດຕະສະຕະວັດ ທີ 20
ແປງຈາກຄຳພີ ທະສະຊາຕະກະ ແລະແຕ່ງເປັນຄຳກອນພາສາລາວ ໂດຍ ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ໌
(ເປັນຂອງຫໍພຣະສມຸດປະເທດລາວ ພິມເທື່ອທີ 1, 2000 ສະບັບ ພຸດທະສັກຣາດ 2475, ກຣິດສັກຣາດ 1932).
ພິມເທື່ອທີ່ 2: ປີ ຄ.ສ. 1972, ໂຮງຮຽນປະສິມຟ້າງຸ່ມ, ກະຊວງສຶກສາທິການ.
ພິມເທື່ອທີ 3: ປີ ຄ.ສ. 2010, 3000 ສະບັບ, ພ.ສ. 2553 (ຄ.ສ. 2010) ໂດຍ ສຳນັກພິມດອກເກດ ຮ່ວມກັບ
ໂຄງການ ພຸດທະສາສະໜາ ເພື່ອການພັດທະນາ (ຄພພ)
ພິມທີ່ ພະໄຊ ກຣາບຟິກ
ທະບຽນພິມເລກທີ: 226 ພຈ 25082010
ຈຳນວນ: 3000 ຫົວ

ຂໍ້ມູນທາງບັນນານຸກົມຂອງຫໍສະໝຸດແຫ່ງຊາດ
ສີລາ ວີຣະວົງສ໌
ເຕມີຍະ ຊາຕະກະ / ສີລາ ວີຣະວົງສ໌. ພິມຄັ້ງທີ 3. ວຽງຈັນ:
ສຳນັກພິມດອກເກດ ແລະໂຄງການພຸດທະສາສະໜາ ເພື່ອການພັດທະນາ(ຄພພ) 2010
100 ໜ້າ: ພາບປະກອບ 24 ຊມ. (ຊຸດນໍລະດົກວຽງຈັນ).
1. ນິທານພື້ນເມືອງ 2. ລາວ - ນິທານພື້ນເມືອງ ສີລາ I. ວີຣະວົງສ໌ II. ຊື່ຊຸດ.
398.204594 dc-21
ISBN 978-9932-07-009-1

ນິທານຊາດົກ "ຊຸດນໍລະດົກວຽງຈັນ"

ເຕມິຍະ ຊາຕະກະ

ແປງຈາກຄຳພີ ທະສະຊາຕະກະ ແລະແຕ່ງເປັນຄຳກອນພາສາລາວ

ໂດຍ ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ໌

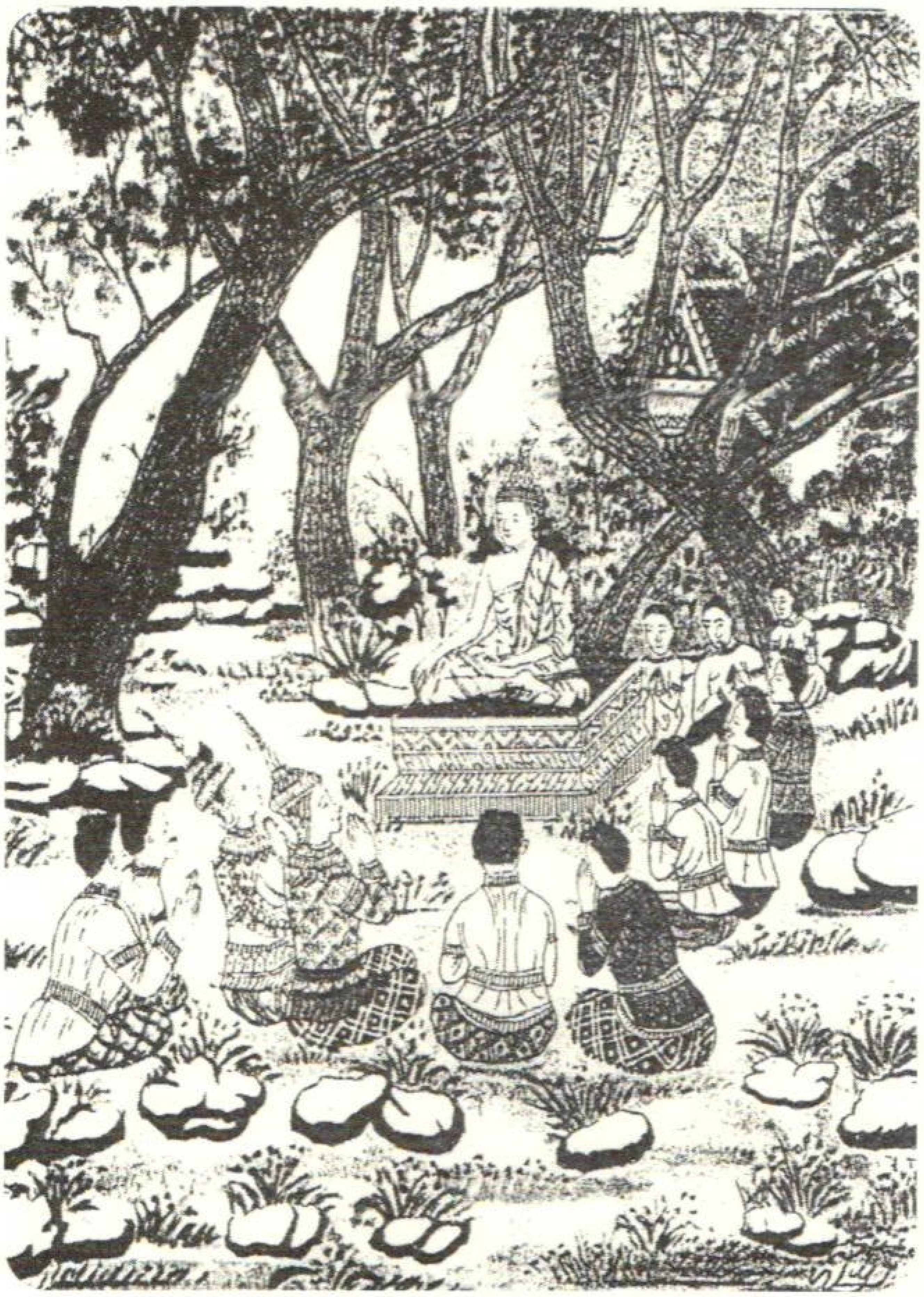

ສຳນັກພິມດອກເກດ ຮ່ວມກັບ
ໂຄງການພຸດທະສາສະໜາ ເພື່ອການພັດທະນາ (ຄພພ)

ສິງຫາ 2010

ຄຳສະເໜີ ຂອງ ພຣະອາຈານ ສີທົນ ໄຊຍະວົງສອນ

ຮອງປະທານ ຄ.ພ.ພ. ແລະຮອງປະທານ ອພສ. ເມືອງນາຊາຍທອງ, ເຈົ້າອາວາດ ວັດວິເວກ
ສະຖິດປ່າມ່ວງ ພິມມະພານ, ບ້ານ ນາຄູນນ້ອຍ, ເມືອງນາຊາຍທອງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງນິທານຊາດົກ ຕໍ່ການສຶກສາ ພຸດທະສາສະໜາ

ທົດສະຊາດຊາດົກ ເປັນໜັງສືທີ່ທາງ ໂຄງການ ພຸດທະສາສະໜາເພື່ອການພັດທະນາ(ຄພພ) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແລະຈັດພິມຂຶ້ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງແລະເສີມຄວາມຮູ້ທາງດ້ານພຸດທະສາສະໜາ ເຊິ່ງຄົນລາວເຮົານັບຖື ກວມເອົາເປີເຊັນຫຼາຍກວ່າໝູ່ໃນບັນດາສາສະໜາທັງປວງໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ປັດຈຸບັນນີ້ ອອກຕົນຍາດໂຍມ ນັກຮຽນ ແລະນັກສຶກສາ ສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນແລະຄວາມໝາຍຂອງການບຳເພັນພຽນປາລະມີ ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ອີກປະການນຶ່ງ ກໍເປັນພຽງການນິຍົມຊົມຊອບກັນໃນການທີ່ຈະໄດ້ເປັນສັດທາແຕ້ມຮູບເລື່ອງທົດສະຊາດລົງໃສ່ຝາຜະໜັງສິມແລະສາລາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຮາກເຫງົ້າຂອງເນື້ອເລື່ອງຫົວໃຈຂອງເຫດການທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຊາຍອົງນຶ່ງໄດ້ກາຍມາເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼືພຣະສາສະດາແຫ່ງສາສະໜາພຸດທີ່ນັບຖືກັນມາ ເທົ້າເຖິງປັດຈຸບັນນີ້.

ໜັງສືເລື່ອງນີ້ ນອກຈາກໄດ້ພັນລະນາເຖິງການບຳເພັນພຽນໃນຊາດນຶ່ງທີ່ພຣະພຸດທະອົງໃຊ້ຊາດເປັນພຣະໂພທິສັດແລ້ວ ຍັງໄດ້ສອດແຊກຫຼັກທຳຄຳສອນຫຼາຍຢ່າງ ເຊິ່ງສະແດງເຖິງປາລະມີ 30 ທັດ ແລະປົດສະໜາທຳ ຕະຫຼອດເຖິງຫຼັກການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີງາມອີກດ້ວຍ. ເຫດນີ້ ທາງໂຄງການພຸດທະສາສະໜາເພື່ອການພັດທະນາ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດພິມຂຶ້ນມາ ເພື່ອແຈກຢາຍເຜີຍແຜ່ໃຫ້ ເປັນທຳມະທານແກ່ຜູ້ໃຝ່ຮູ້ໃຝ່ຮຽນທັງຫຼາຍ ທັງເປັນການນຳໃຊ້ສືບສານຜົນງານຂອງບຸພາຈານ ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ແລະເປັນແບບເປັນຢ່າງແກ່ຜູ້ສືບທອດພຣະພຸດທະສາສະໜາຮຸ່ນໃໝ່ ໃຫ້ສົມກັບດັ່ງຄຳມຸ່ງຫວັງຂອງ ອະດີດເຈົ້າມະຫາອຸປະຮາດ ເພັດຊະຣາດ ອົງນາຍົກແຫ່ງພຸດທະບັນດິດສະພາຈັນທະບຸຣີ ແລະທ່ານຜູ້ແຕ່ງ ຄື ມົ້ລາງອາຈານ ມະຫາສິລາ ວີຣະວົງສ໌ ທີ່ໝາຍໝັ້ນຢາກໃຫ້ມີທົດສະຊາດຊາດົກ ຫຼື ນິທານຊາດົກທັງ 10 ເລື່ອງໃນຮູບກອນອ່ານພາສາລາວງ່າຍໆ ອອກມາເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງສູ່ມະຫາຊົນ.

ເຖິງວ່າຍຸກສະໄໝຂອງ ບຸພາຈານທັງສອງ ໄດ້ຜ່ານເລີຍມາເກືອບຂ້ອນສະຕະວັດ(1932 -2010) ແລ້ວ ແຕ່ຜົນງານການປະດິດແຕ່ງ ກໍຫາກຊົງຄຸນຄ່າເຕັມປ່ຽມ ທັງດ້ານວັນນະສິນ ກໍຄືທຳມະສິນ.

ດັ່ງນັ້ນ ໃນການຈັດພິມຄັ້ງນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສະດວກໃນການອ່ານ ນາງດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ ຜູ້ມີ

ຕົ້ນສະບັບສົມບູນ ຈຶ່ງປັບປຸງການຂຽນສະກົດຄຳອອກມາໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມນິຍົມຂອງຍຸກນີ້ ຍົກເວັ້ນ ຄຳນຳຄຳອະທິບາຍ ຂອງບຸພາຈານທັ້ງສອງ ທີ່ຍັງຄົງຮັກສາຮູບແບບການຂຽນຕາມເກົ່າໄວ້ ທັງນີ້ເພື່ອຮັກສາຮ່ອງຮອຍ ປະຫວັດສາດໄວ້ໃຫ້ເປັນຂໍ້ມູນ ສຳລັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສືບຕໍ່ໄປ. ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ ແຈບແຈ້ງຕື່ມໃນເນື້ອເລື່ອງ ທາງກອງບັນນາທິການຍັງໄດ້ຄັດເລືອກເອົາຄຳສັບ-ສຳນວນ ວະລີ ຈຳນວນນຶ່ງ ມາແປແລະອະທິບາຍຕື່ມ ຢູ່ໃນທ້າຍເຫຼັ້ມ ແຕ່ບໍ່ເຖິງກັບຈັດລຳດັບອັກສອນ ຄື ຢູ່ສາລານຸກົມ ແຕ່ເຮັດໄປຕາມລຳດັບບົດ ແຕ່ຫາກຄຳໃດມີແລ້ວ ໃຊ້ແລ້ວ ອະທິບາຍໄວ້ແລ້ວ ກໍບໍ່ໄດ້ແປຊ້ຳອີກ ທ່ານຜູ້ອ່ານຈະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ເອງ.

ອາຕະມາ ຫວັງເປັນຢ່າງຍິ່ງວ່າ ໜັງສືເລື່ອງນີ້ ຈະມີສ່ວນຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານ ເຂົ້າໃຈເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງການບຳເພັນພຮຽນປາລະມີແລະຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະກ້າວໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ຢ່າງມີຜົນສຳເລັດ.

ທີ່ສຳນັກງານຫ້ອງການ ຄພພ ວັດທາດຫຼວງເໜືອ ມ. ໄຊເຊດຖາ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ເດືອນ ຕຸລາ ພ.ສ. 2553
ພຣະອາຈານ ສີທົນ ໄຊຍະວົງສອນ
ຄະນະ ອ.ພ.ສ. ເມືອງ ນາຊາຍທອງ, ຮອງປະທານ ຄ.ພ.ພ.

ເມືອງ ນາຊາຍທອງ

ຄວາມໃນໃຈ ຂອງ ສຳນັກພິມ

ດົນນານມາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຊື່ ນິທານຊາດົກ ເລື່ອງທ້າວເຕເມ ທ້າວສຸວັນນະສາມ ແລະທ້າວຊະນົກກຸມານ ທີ່ມື້ລາງພໍ່ ແຕ່ງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ລາວເພິ່ນເປັນຄູສອນຢູ່ໂຮງຮຽນປາລີ ແຕ່ກໍບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ອ່ານ ເພາະບໍ່ພົບເຫັນປຶ້ມທັງສາມຫົວນີ້ຈັກເທື່ອ ເຖິງວ່າ ເຄີຍມີຜູ້ເອົາບາງບົດບາງຕອນແຊກເຂົ້າໄວ້ໃນຕຳລາ ຮຽນວິຊາພາສາລາວຍຸກຕົ້ນຊຸມປີ 1970 ຂອງໂຮງຮຽນປະສົມຟ້າງູ່ມກໍຕາມ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຊອກຫາມາອ່ານ.

ຈົນມາຮອດປີ 2008 ເພື່ອນຊາວຕ່າງປະເທດ ທີ່ສົນໃຈສຶກສາສາສະໜາພຸດຢູ່ລາວຄົນໜຶ່ງ ໄດ້ນຳເອົາຕົ້ນສະບັບອັດສຳເນົາມາໃຫ້. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ອ່ານຢ່າງລະອຽດທັງສາມເຫຼັ້ມແລ້ວ ກໍຕັ້ງປະນິທານວ່າ ຈະ ຕ້ອງຈັດພິມຜົນງານເຫຼົ່ານີ້ ອອກມາໃຫ້ໄດ້.

ເມື່ອໂຄງການພຸດທະສາສະໜາເພື່ອການພັດທະນາ(ຄພພ) ມີແຜນຈັດພິມປຶ້ມ ຕຳລາການສຶກສາດ້ານ ສາສະໜາ ປັດຊະຍາ ແລະວັນນະຄະດີຊາດົກ ອອກເຜີຍແຜ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງນຳສະເໜີປຶ້ມທັງສາມເລື່ອງ ຕໍ່ພຣະອາຈານໃຫຍ່ ແລະຄະນະຮັບຜິດຊອບ ໂຄງການພິຈາລະນາ ຮ່ວມກັບປຶ້ມເລື່ອງອື່ນໆ.

ໃນນາມສຳນັກພິມດອກເກດ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຂອບໃຈມາຍັງ ດຣ.ກຣິກໍຣກິ ກູຣິນສະກິ, ດຣ.ບຸນທ່ຽງ ສິຣິປະພັນ ທີ່ໃຫ້ຢືມປຶ້ມຫາຍາກເຫຼັ້ມນີ້ ດ້ວຍວ່າມີພາບລາຍເສັ້ນສີມື ຍາພໍ່ທິດພຸແຕ້ມຂຶ້ນປະກອບນິທານ ທັງສາມເລື່ອງນີ້ ໂດຍສະເພາະເລື່ອງທ້າວເຕເມ ເປັນເຫຼັ້ມທຳອິດ ທີ່ຈັດພິມປຶ້ມອອກມາທ່ວງທັນກັບ ໂອກາດສະຫຼອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ 450 ພໍດີ, ຄົບ ຮອບ 105 ປີ ຊາຕະການ ຍາພໍ່ມະຫາສິລາ ວີຣະວົງສ໌, 110 ປີ ຊາຕະການ ຂອງຍາພໍ່ທິດພຸ, ສ່ວນເຫຼັ້ມອື່ນໆ ກໍຈະໄດ້ຈັດພິມໃນປີຕໍ່ໄປ,ທ່ານຜູ້ໃດມີຄວາມປະສົງຫຼືສົນໃຈບໍລິຈາກທຶນສົມທົບການພິມເພື່ອແຈກຢາຍ ເປັນທຳມະທານ ກະລຸນາ ແຈ້ງມາຍັງສຳນັກພິມ ດອກເກດ ຫຼື ທາງໂຄງການພຸດທະສາສະໜາເພື່ອການພັດທະນາໄດ້.

ຂໍອຸທິດ ສ່ວນກຸສົນຜົນບຸນ ທີ່ເກີດແຕ່ການຈັດພິມປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ ແດ່ທ່ານຜູ້ມີພະຄຸນທີ່ກ່າວນາມມາຂ້າງ ເທິງທຸກທ່ານດ້ວຍ.

ວຽງຈັນ ວັນທີ 8 ສິງຫາ ພ.ສ. 2553

ສຳນັກພິມດອກເກດ

ຄຳນຳ (ໃນການຈັດພິມຄັ້ງທີໜຶ່ງ)

ເມື່ອປະເທດລາວເຮົາໄດ້ຈັດການຕັ້ງຫໍພຣະສມຸດໃຫ້ເປັນທີ່ຮວບຮວມໜັງສືເກົ່າໃໝ່ທັງຫຼາຍຂຶ້ນໄວ້ແລ້ວດັ່ງນີ້ ກໍນັບວ່າເປັນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຊາດ ແລະສາສະໜາເຮົາຫຼາຍເຫຼືອທີ່ຈະພັນນະນາ ເພາະກ້າວ່າຫາກບໍ່ຕັ້ງຫໍພຣະສມຸດຂຶ້ນໄວ້ໃຫ້ເປັນບ່ອນ ຮວບຮວມໜັງສືແລ້ວຕໍ່ໄປພາຍໜ້າບັນດາໜັງສືຕ່າງໆຊຶ່ງມີຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ກໍຈະອັນຕະທານເສື່ອມສູນໄປ ຍ້ອນວ່າຢູ່ຊະຊາຍທົ່ວໄປແລະບໍ່ຕັ້ງໃຈຮັກສາ. ປະການໜຶ່ງເມື່ອເວລາ ມີຄວາມຕ້ອງການໄປຊອກຫາກໍລຳບາກ, ກ້າຫາກໄດ້ຮວບຮວມຫຼືຄັດລອກເອົາມາໄວ້ບ່ອນດຽວແລ້ວດັ່ງນີ້, ເວລາມີຄວາມຕ້ອງການ ໄປຊອກຫາເອົາກໍງ່າຍ.

ອັ້ນນີ້ນັບວ່າຫໍພຣະສມຸດໄດ້ ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຊາດສາສະໜາ ນອກຈາກນີ້ ຫໍພຣະສມຸດຍັງໄດ້ພະຍາຍາມພິມໜັງສືອັນເປັນຄຳສັ່ງສອນໃນພຣະພຸດທະສາສະໜາອອກຈຳແນກແຈກຈ່າຍໃຫ້ພຸດທະບໍຣິສັດທັ້ງຫຼາຍໄດ້ຮ່ຳຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງປະດັບສະຕິປັນຍາ ແລະເພີ່ມພູນສັດທາໃຫ້ແກ່ກ້າຂຶ້ນອີກເປັນອັນມາກ.

ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ໜັງສືເລື່ອງພະເຈົ້າສິບຊາດ ເປັນເລື່ອງທີ່ພຸດທະບໍລິສັດ ລາວເຮົານີ້ນິຍົມຫຼາຍກວ່າເລື່ອງອື່ນໆ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປົງອາຊະຍາໃຫ້ ມະຫາສີລາ ວີຣະວົງສ໌ ແປ ແລະແຕ່ງອອກເປັນຄຳກອນລາວ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຜູ້ຟັງທັ້ງຫຼາຍ ທັ້ງຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໄດ້ງ່າຍກວ່າ ທີ່ຟັງຕາມເລື່ອງນິທານທັມມະດາອີກ.

ການຟັງເທດຟັງທັມ ຟັງຄຳສັ່ງສອນ ກ້າເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເນື້ອຄວາມແລະບໍ່ຈື່ຈຳໄດ້ ກໍບໍ່ສູ້ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼືຈະວ່າບໍ່ໄດ້ບຸນກໍຖືກ ເພາະບໍ່ສາມາດນຳເອົາຄວາມຮູ້ນັ້ນໄວ້ປະຕິບັດຕາມໄດ້, ເມື່ອໄດ້ຟັງແລ້ວເຂົ້າໃຈເນື້ອຄວາມໄດ້ຕະຫຼອດແລະນຳເອົາໄປປະຕິບັດຕາມ ຈຶ່ງນັບວ່າເປັນຜູ້ຟັງດ້ວຍດີ ສົມກັບຄຳບາລີ ທີ່ເປັນພຸດທະພາສິດວ່າ:

ສຸສ໌ສູສັງ ລພເຕ ປັນຍັງ
ຜູ້ຕັ້ງໃຈຟັງດ້ວຍດີ ຍ່ອມໄດ້ປັນຍາ ດັ່ງນີ້

ໃນທີ່ສຸດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງພຣະໄທວ່າ ບັນດາທ່ານທີ່ເປັນພຸດທະມາມະກະ ທັງຫຼາຍ ຄົງມີຄວາມພໍໃຈ ແລະຍິນດີບູຊາເອົາໜັງສືນີ້ໄວ້ອ່ານໄວ້ຟັງທຸກບ້ານເຮືອນ ເພື່ອໄດ້ເປັນອາຈານຜູ້ເຕືອນ ສະຕິທຸກເວລາດ້ວຍ ແລະດ້ວຍອຳນາດຄຸນຂອງພຣະຣັດຕະນະໄຕຣອັນປະເສີດ ໄປປົກເກົ້າປົກກະໝ່ອມ ຂໍໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ເປັນພຸດທະມາມະກະ ຈົ່ງຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ປາສະຈາກທຸກຂະພັນຕະລາຍ ທຸກປະການເທີນ.

(ເຊັນພຣະນາມ) ສົມເດັດເຈົ້າຣາຊພາຄີໄນຣ໌ ເພັຊຣາຊ

ນາຍົກແຫ່ງພຸດທະບັນດິດສະພາປະເທດລາວ

ວຽງຈັນ ວັນທີ 1 ຊຸຍເຍ 1932

ຄຳນຳ

ເມື່ອປະເທດລາວເຮົາໄດ້ຈັດການຕັ້ງຫໍພຸທະສາສນາໃຫ້ເປັນທີ່ຮວບຮວມໜັງສືເກົ່າໃໝ່ທັງຫຼາຍຂຶ້ນໄວ້ແລ້ວດັ່ງນີ້ ກໍນັບວ່າເປັນປະໂຍຊນ໌ອັນໃຫຍ່ແກ່ຊາດ ແລະສາສນາເຮົາຫຼາຍເຫຼືອທີ່ຈະພັນລະນາ ເພາະວ່າຖ້າຫາກບໍ່ຕັ້ງຫໍພຸທະສາສນາຂຶ້ນໄວ້ໃຫ້ເປັນບ່ອນຮວບຮວມໜັງສືແລ້ວ, ຕໍ່ໄປພາຍໜ້າບັນດາໜັງສືຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດເຮົາກໍຈະອັນຕະຣະທານເສື່ອມສູນໄປ ຍ້ອນວ່າຢູ່ກະຈັດກະຈາຍທົ່ວໄປແລະບໍ່ຕັ້ງໃຈຮັກສາ. ປະການນຶ່ງ ເມື່ອເວລາມີຄວາມຕ້ອງການໄປຊອກຫາກໍລຳບາກ, ຖ້າຫາກໄດ້ຮວບຮວມປຶ້ມໜັງສືອອກເອົາມາໄວ້ບ່ອນດຽວແລ້ວດັ່ງນີ້, ເວລາມີຄວາມຕ້ອງການໄປຊອກຫາເອົາກໍງ່າຍ. ຈຶ່ງນັບວ່າຫໍພຸທະສາສນາໄດ້ເປັນປະໂຍຊນ໌ແກ່ຊາດສາສນາເຮົາມາກ ນອກຈາກນັ້ນ ຫໍພຸທະສາສນາຍັງໄດ້ພຍາຍາມພິມພ໌ໜັງສື ອັນເປັນຄຳສັ່ງສອນໃນພຸທະສາສນາອອກຈຳແນກແຈກຈ່າຍໃຫ້ພຸທະບໍຣິສັທທັງຫຼາຍໄດ້ຮໍ່າຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງປະດັບສະຕິປັນຍາ ແລະເພີ່ມພູນສັທທາໃຫ້ແກ່ຕົວຂຶ້ນອີກເປັນມາກ.

24/VII

ຄຳນຳຂອງຜູ້ແຕ່ງ
(ໃນການຈັດພິມຄັ້ງທີນຶ່ງ)

ໜັງສືເລື່ອງທະສະຊາດຊຶ່ງມີມາໃນຄຳພີຝ່າຍພຣະສູດຕັນຕະປິດົກ ເປັນໜັງສືທີ່ພວກພຸດທະສາສະນິກກະຊົນ ນິຍົມນັບຖືແລະຊອບຟັງເລື້ອຍໆ ເພາະຖືວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ຊົງພໍ່າເພັງບາຣະມີ 10 ປະການ ຄົບບໍລິບູນທັງ 10 ຊາດ.

ໃນເລື່ອງ 10 ຊາດນີ້ ເລື່ອງທີ່ພວກລາວເຮົາຖືເປັນສຳຄັນກວ່າເລື່ອງອື່ນໆນັ້ນຄືເລື່ອງ "ເວດສັນ ຕຣະຊາດົກ" ຈົນເກີດເປັນປະເພນີເຮັດບຸນຟັງເທດມະຫາຊາດຕະກະ ປະຈຳປີຂຶ້ນທຸກບ້ານເມືອງ.

ອາໄສຄວາມນິຍົມຂອງພຸດທະສາສະນິກກະຊົນສ່ວນນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ສົມເດັດເຈົ້າຣາຊະພາຄິໄນຣ໌(ເພັຊຣາຊ) ອົງເປັນນາຍົກແຫ່ງພຸດທະບັນດິດສະພາປະເທດລາວ ຈຶ່ງຊົງໂຜດເກົ້າສັ່ງໃຫ້ອ້າພະເຈົ້າປະພັນ ນິທານທະສະຊາດນີ້ຂຶ້ນເປັນຄຳກອນ ເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງພຸດທະບໍຣິສັດຜູ້ຊອບຟັງນິທານເລື່ອງນີ້ ທັງຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງເຕືອນສະຕິໃຫ້ລະລຶກເຖິງບາຣະມີ 10 ປະການ ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ພໍ່າເພັງມານັ້ນດ້ວຍ.

ໜັງສືເລື່ອງທະສະຊາດນີ້ກໍມີແພ່ຫຼາຍທົ່ວໄປທຸກບ້ານເມືອງແລ້ວ ແຕ່ຫາກວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ມີຜູ້ໃດປະພັນຂຶ້ນເປັນຄຳກອນລາວ ມີແຕ່ເລື່ອງເວດສັນຕຣະຊາດົກເລື່ອງດຽວທໍ່ນັ້ນ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ປະພັນເປັນກອນໄວ້ ແຕ່ກໍເປັນກອນເທດ ບໍ່ແມ່ນກອນອ່ານ ທັງມີສັບບາລີປົນຢູ່ທຸກບ່ອນດ້ວຍ ເຊິ່ງກ້າຜູ້ບໍ່ເຄີຍຟັງເຄີຍອ່ານ ໄປຊາກຟັງເຂົ້າແລ້ວ ກໍເຂົ້າໃຈຄວາມໄດ້ຍາກ.

ຢ່າງໃດກໍດີ ການທີ່ອ້າພະເຈົ້າຄຶດປະພັນເລື່ອງທະສະຊາດຂຶ້ນເປັນຄຳກອນນີ້ ນັບວ່າເປັນການເຫຼືອວິໄສຂອງອ້າພະເຈົ້າຢູ່ມາກ ເພາະອ້າພະເຈົ້າເອງກໍບໍ່ແມ່ນນັກຈິນຕະກະວີ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ໃນທາງກາບກອນເລີຍ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຊື່ອວ່າ ຖ້ອຍຄຳສຳນວນໃນໜັງສືນີ້ ຄົງຂາດເຂີນ ຫຼືບົກເບົາຢູ່ເປັນອັນມາກ ແລະ ຫວັງວ່າ ຄົງໄດ້ຮັບອະໄພຈາກທ່ານຜູ້ຮູ້ທັງຫຼາຍດ້ວຍ.

ອ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນຂ້າງຕົ້ນວ່າ ພຣະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ທົງພໍ່າເພັງບາຣະມີ 10 ປະການ ຄົບທັງ 10 ຊາດ ແຕ່ໃນຊາດນຶ່ງໆນັ້ນພະອົງໄດ້ທົງພໍ່າເພັງບາຣະມີຢ່າງນຶ່ງໃຫ້ຍິ່ງກວ່າຢ່າງອື່ນ ຕົວຢ່າງ ຊາດທີ່ພຣະອົງເປັນພຣະເຕເມຍະນີ້ ພຣະອົງໄດ້ພໍ່າເພັງ "ເນກຂັມມະບາຣະມີ" ຄືວ່າ ການອອກບວດ ໃຫ້ຍິ່ງກວ່າຢ່າງອື່ນ ເຫດນັ້ນຄົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງວ່າ ຊາດເປັນເຕມີຍະ ພຣະອົງໄດ້ພໍ່າເພັງເນກຂັມມະບາຣະ ມີດັ່ງນີ້.

ແຕ່ທີ່ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ພໍ່າເພັງຄົບທຸກປະການ ດັ່ງຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນໃນເລື່ອງທີ່ພຣະອົງເປັນພຣະເວດສັນຕຣະ ຕໍ່ໄປນີ້:

1. ການທີ່ພຣະອົງໃຫ້ທານທຸກໆຢ່າງ ຈົນຕະຫຼອດບໍຣິຈາກພຣະໂອຣົດ ແລະພຣະມະເຫສີ ເປັນທານຈັດເປັນ ທານະບາຣະມີ.

2. ການທີ່ພຣະອົງຫົງສະມາທານສີນໃນເວລາຈະອອກບວດ ຫຼືກ່ອນນັ້ນກໍດີ ຈັດເປັນ ສີລະບາຣະມີ

3. ການທີ່ພຣະອົງສະເດັດອອກບັບພະຊາເປັນລືສີ ຈັດເປັນ ເນກຂັມມະບາຣະມີ.

4. ການທີ່ພຣະອົງຫົງສາມາດທວາຍເຫດການລ່ວງໜ້າໄດ້ ເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຈັດເປັນ ປັນຍາບາຣະມີ ; ຫຼືການທີ່ພຣະອົງໃຊ້ປັນຍາພິຈາລະນາໃຫ້ຮູ້ຈັກເຫດຜົນ ຂອງຄວາມບໍ່ທ່ຽງເປັນຕົ້ນຈັດເປັນ ປັນຍາບາຣະມີ

5. ການທີ່ພຣະອົງຫົງຕັ້ງປະທານຄວາມພຽນໄວ້ໃນອັນຈະໃຫ້ທານ ແລະຮັກສາສີນ ເປັນຕົ້ນນັ້ນ ຈັດເປັນ ວິຣິຍະບາຣະມີ

6. ການທີ່ພຣະອົງອົດກັ້ນຕໍ່ໂທສະໄດ້ໃນເວລາພຣາມຕີ ກັນທາ ຊາລີ ຕໍ່ໜ້ານັ້ນຈັດເປັນ ຂັນຕິບາຣະມີ

7. ການທີ່ພຣະອົງຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມສັດຈະ ຄວາມຊື່ນັ້ນຈັດເປັນ ສັຈຈະບາຣະມີ

8. ການທີ່ພຣະອົງມີພຣະໄທຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄຸນຄວາມດີ ຈັດເປັນ ອະທິດຖານບາຣະມີ

9. ການທີ່ພຣະອົງຫົງເມດຕາກະລຸນາແກ່ປະຊາຊົນທຸກກ້ວນໜ້າ ຈົນສາມາດໃຫ້ທານຊ້າງມ້າ ລົດ ບຸດ ພັນລະຍາ ໄດ້ນັ້ນ ຈັດເປັນ ເມດຕາບາຣະມີ

10. ການທີ່ພຣະອົງມີພຣະໄທຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໄປຕາມໂລກກະທັມທັງແປດປະການນັ້ນ ຈັດເປັນ ອຸເບກຂາບາຣະມີ.

ແຕ່ໃນຊາດນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຫົງພໍາເພັງທານະບາຣະມີຍິ່ງກວ່າຢ່າງອື່ນໆ ແລະບາຣະມີ 10 ປະການທີ່ກ່າວມານີ້ ເປັນຄຸນນະທັມອັນປະເສີດ ທີ່ທຸກໆຄົນກໍມີສິດທີ່ພໍາເພັງໃຫ້ເກີດມີຂຶ້ນໃນຕົນໄດ້ ບໍ່ແມ່ນມີໄວ້ຈໍາເພາະແຕ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຈໍາພວກດຽວເລີຍ. ພຣະອັດຖະກະຖາຈານ ຜູ້ແຕ່ງຄໍາພີທະສະຊາດົກ ກໍມີຄວາມປະສົງຈະສະແດງບາຣະມີ 10 ປະການນີ້ເອງ ໃຫ້ປາກົດແກ່ຕາໂລກ. ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນໍາທ່ານຜູ້ອ່ານຜູ້ຟັງໄວ້ໃນທີ່ນີ້ວ່າ ການຟັງນິທານເຣື່ອງ ທະສະຊາດນີ້ ໃຫ້ຕັ້ງໃຈລະລຶກເຖິງບາຣະມີ 10 ປະການທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ໄດ້ຫົງພໍາເພັງປະຕິບັດມານັ້ນ ເປັນເຄື່ອງເຕືອນໃຈ ຈິ່ງຈະນັບວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ຟັງເລື່ອງທະສະຊາດ ຢ່າງແທ້ຈິງ.

ໃນທີ່ສຸດແຫ່ງຄໍາບັນລະຍາຍນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍນ້ອມອຸທິດກວາຍສ່ວນກຸສົນ ໃນການທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງໜັງສືເລື່ອງນີ້ຂຶ້ນຈົນສໍາເລັດ ແດ່ສົມເດັດເຈົ້າຣາຊພະຄິໄນຣ໌ ເພັຊຣາຊ ເຈົ້າອົງເປັນນາຍົກ ແຫ່ງພຸດທະບັນດິດສະພາປະເທດລາວ ຜູ້ຊຶ່ງຫົງພຣະຄຸນອັນປະເສີດ ແລະດ້ວຍອໍານາດຂອງຄຸນພຣະຣັດຕະນະໄຕຣ ຂໍໃຫ້ ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ອ່ານໄດ້ຟັງໜັງສືນີ້ ຈົ່ງມີແຕ່ຄວາມສຸກສວັດສະດີ ທຸກທິວາຣາຕີເທີນ.

ສີລາ ວີຣະວົງສ໌ ປ. 5
ວຽງຈັນ ວັນທີ 1 ຊຸຍເຢ 1932

ອາລຳພະກະຖາ

001	ສີສຸພະ	ມັງຄະລະເລີດລ້ຳ	ສິດທິເດດລືຊາ	
		ບາໂກສຸດ	ຍອດຍານໄຕແກ້ວ	
		ສະຫວັດສະດີນ້ອມ	ໃນທຳພຸດທະບາດ	
	ຄຸນພຣະ	ຍົກໃສ່ເກົ້າ	ຊຸລີໄວ້ຫວ່າງສຽນ	
002	ຂວບເມື່ອ	ຟ້າສະນັ່ນນ້າວ	ຮ້ອງເຮັ່ງລະດູຝົນ ພຸ້ນເຢີ	
	ເຊັນເຊັນ	ຊົນລະທາໄຫຼ	ເລັ່ງລິນລົງລົ້ນ	
		ຜົນຜະຫລາສວ້າຍ	ແສນກໍກາງກົບ	
	ລ່ຳດູ	ພຶດຊະໂພດພ້ອມ	ເຜັງກ້ານເກື່ອນແກວ	
003	ຍາມນັ້ນ	ມະຫາເມກເຄົ້າ	ຄະນົງເນັ່ງບັງບົດ	
	ອາທິດ	ທວນທຽວລັບ	ຫຼ່ຽມສະເໜນບັງເບື້ອງ	
		ສຸກະລາໂລກລ້ຳ	ລາສີສິງຫະມາດ	
	ອັດສະ	ບາມແມ່ນມ້າ	ຮວາຍຊະວ້າຊອບຄະດີ	
004		ສັກກະຫຼາດລ້ຳ	ສອງຊົ່ວພັນວັດສາ	
	ຍາມນັ້ນ ມະຫາສີລາ ຄອງເຄທາ		ຮ່ວມເຮືອນຮຽງນ້ອງ	
	ຕອງເຫັນ	ເບັນຈະຂັນທ້າ	ເພີງຊະລາມັດຈຸລາດ	
	ກັບທັງ	ຊາດພົບພ້ອມ	ໄພຂຸ້ນຄອບພະກາຍ	
005	ອັນວ່າສັດຢູ່	ໃຕ້ລຸ່ມຟ້າ	ສາມໂລກເຮົາເຫັນ	ມານີ້
	ຊື່ວ່າ	ຄວາມຕາຍແຂວນ	ຄູ່ຄົນຄາເບື້ອ	
	ແມ່ນຈັກ	ມີຍົດພ້ຽງ	ພາຍພົມພິມານເມກ	ກໍດີແລ້ວ
	ໃຜອາດ	ກອນໄກ່ຈ້າງ	ໜີລີ້ຫຼີກຕາຍ	ທ່ານເຮີຍ
006	ຍາມໃດ	ທາດສີ່ສ້ຽງ	ຂັນພາກພອຍໜີ	ດັ່ງນັ້ນ
	ແມ່ນຈັກ	ມີຄຳແສນ	ຮ່ອນໄລລາໄວ້	
	ໃຜຜູ້	ຕາຍໄປແລ້ວ	ຂອງໂຕເປັນຂອງເພິ່ນ	
	ລືຫ່ອນ	ຫາມຫອບທົ້ວ	ໄປໄດ້ດັ່ງມະໂນ	ທ່ານເຮີຍ
007	ອັນທີ່	ຍັງທ່ຽງແທ້	ບໍລິຈາກຈຳສິນ	
		ສະມາທານທຳ	ໂທດເວນວາງເວັ້ນ	
	ອັນນີ້	ເປັນສະບຽງເຂົ້າ	ສະໜອງນຳເທົ້າຊົ່ວ	

		ມອບບໍ່ກົ້ວ	ກະທຳຮ້າຍຮໍ່ຊິງ	ໄດ້ແລ້ວ
008	ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້	ແຕ້ມແຕ່ງຂໍ້	ໄຂປ່ອງແປວລະທັດ	
	ຕາງຕື່ມ	ແສງທຽນທອງ	ເທດທຳພຸດໂທເຈົ້າ	
	ໃຜຜູ້	ມີຜະຫຍາຮູ້	ຮຽນກອງເກີງຂະໜາດ	
	ຍາໄດ້	ຫົວໄຄ່ແຂ້ວ	ຂວັນເຮືອງຮໍ່ຮຽມ	ແທ້ເນີ
009	ຮຽມນີ້ບໍ່ແມ່ນ	ລູກເຜົ່າເຊື້ອ	ສະກຸນໜໍ່ໃນນະຄອນ	
	ລືຫ່ອນ	ຮຽນເຫັນເກີງ	ໂມກຂະທຳທັງເກົ້າ	
	ເຮົາຫາກ	ເນົາໃນຫ້ອງ	ກຸງສີສັດຕະນາກ	
	ລຳບາກ	ເປັນກ່ຳພ້າ	ພົງເຊື້ອກໍບໍ່ມີ	ເພື່ອນເຮີຍ
010	ບັດນີ້ຂ້າຂໍ	ນ້ອມເກດເກົ້າ	ທູນເທບພະເທພາ	
		ທັງໄຂສວນ	ເມຂະຫຼາລວງຊ້ອຍ	
	ແມ່ນວ່າ	ໂສສະຫຼະຊັ້ນ	ອະສັນຍາພົມມະໂລກ	ກໍດີທ້ອນ
	ກັບທັງ	ຄຸດທະນາກນ້ຳ	ນາງທ້າວເທບພະຄຸນ	
011		ເຊີນຊ່ອຍຊີ້	ແປງກາບກອນປະຈິດ	ແດ່ເນີ
	ໄວ້ແກ່	ໄຕຕອງປຸນ	ແວ່ນແຍງຍາມແຄ້ນ	
	ແມ່ນວ່າ	ໂພຍແສນຊັ້ນ	ສັດຕູມານມາບຽດ	ກໍດີທ້ອນ
	ຂໍໃຫ້	ອຳນາດຄຸ້ມ	ຄຸນເກື້ອເກື່ອຍໜີ	ແດ່ເນີ
012	ບັດນີ້ຂ້າຈັກ	ປຸນກ່າວແກ້	ແປປັ່ນນິທານທຳ	ກ່ອນແລ້ວ
	ເປັນທີ່	ຍູແຍງຝູງ	ພໍ່າເຜັງພາຍຊ້ອຍ	
	ຄວນທີ່	ອັດສະຈັນລ້ຳ	ໂລກາກົງໂລກ	
	ມີໃນ	ທົດສະຊາດແທ້	ທຽວໃຊ້ສິ່ງເວນ	ທ່ານເຮີຍ

ນະຄະຣາບັ້ນ

013	ຍັງມີ	ນັກຄະເລດລ້ຳ	ຊັ້ນຊື່ພະລານະສີ
		ມີນິຄົມຄາເມ	ໝື່ນກຸ້ນແກວລ້ອມ
		ຊຽງຫຼວງລົ້ນ	ລູງລັງລ້ານຍ່ານ
		ນ້ຳແຜ່ລ້ອມ	ຕາງຕ້າຍຊິ່ວພັນ
014		ຣຸ່ງຄ່ຳເຊົ້າ	ຊາວເທດ ທຽວສະເພົາ
	ຕັ້ງວ່າ	ອຸດົມໂດຍ	ດັ່ງນະຄອນຄວງຟ້າ
	ມະຫາ	ກະສັດເຈົ້າ	ກາສີສະເຫວີຍຣາດ
		ພື້ນທະແຫຼ່ງຫຼ້າ	ລືລ້ຳເລີດຄຸນ
015		ນັກຄະເລດທ້າວ	ທຽມດັ່ງດາວະດຶງ
		ດູຕະການງາມ	ຣຶດຣາມເຮືອງພົ້ນ
		ພິມານແມ້ງ	ເມືອງສວງເສີມເຜົ່າ
		ປະດັບຊໍ່ຟ້າ	ວັນເຂັ້ມຂ່າຍກະດຶງ
016		ເດຽລະດາດດ້ວຍ	ຫໍມາດ ມົນທຽນ
		ເຮືອງເຮືອງແສງ	ສ່ອງດາວດາເຫຼື້ອມ
		ມະເຫສີເຈົ້າ	ຈັນທາທຽມອາດ
		ສີຍິ່ງພ້ຽງ	ປຸນປັ້ນແປກຂຽນ
017		ເນື້ອໜຸ່ມພ້ຽງ	ປຸນນາກນົງບານ
		ເກສາ ປະສົງ	ລູບມັນມວຍຖົ້ວ
		ບໍລິພານ ເໜົ້າ	ໃນປາງນັບໝື່ນ
		ປະດັບເຄື່ອງຮ້ອຍ	ຣຽງປ້ອນປ່ຽນ ສະຫຼາ
018	ພູເບດ	ສ້າງຍ່ານຟ້າ	ນະຄອນໃຫຍ່ຍູກະເສີມ
	ເມືອງເມືອງ	ພາຍພອນຂາວ	ຢູ່ໂຮງຣຽງມ້າ
		ອາຊະໄນພ້ອມ	ພໍແສນສິບສວ່ານ
		ນາຍແອບຟ້ອນ	ພະລານກວ້າງແກວ່ງແພນ
019		ຣຸ່ງຄ່ຳເຊົ້າ	ອາມາດຊຸມສະໜາມ
		ໂດຍເດີມປະກົມ	ຊົ່ວລາງລືໄວ້
		ໃນນະຄອນກວ້າງ	ລະງົມຄົນເຄົ້າຄື່ນ
		ທຸກປະເທດທ້າວ	ທຽວຂຶ້ນຂາບກວາຍ

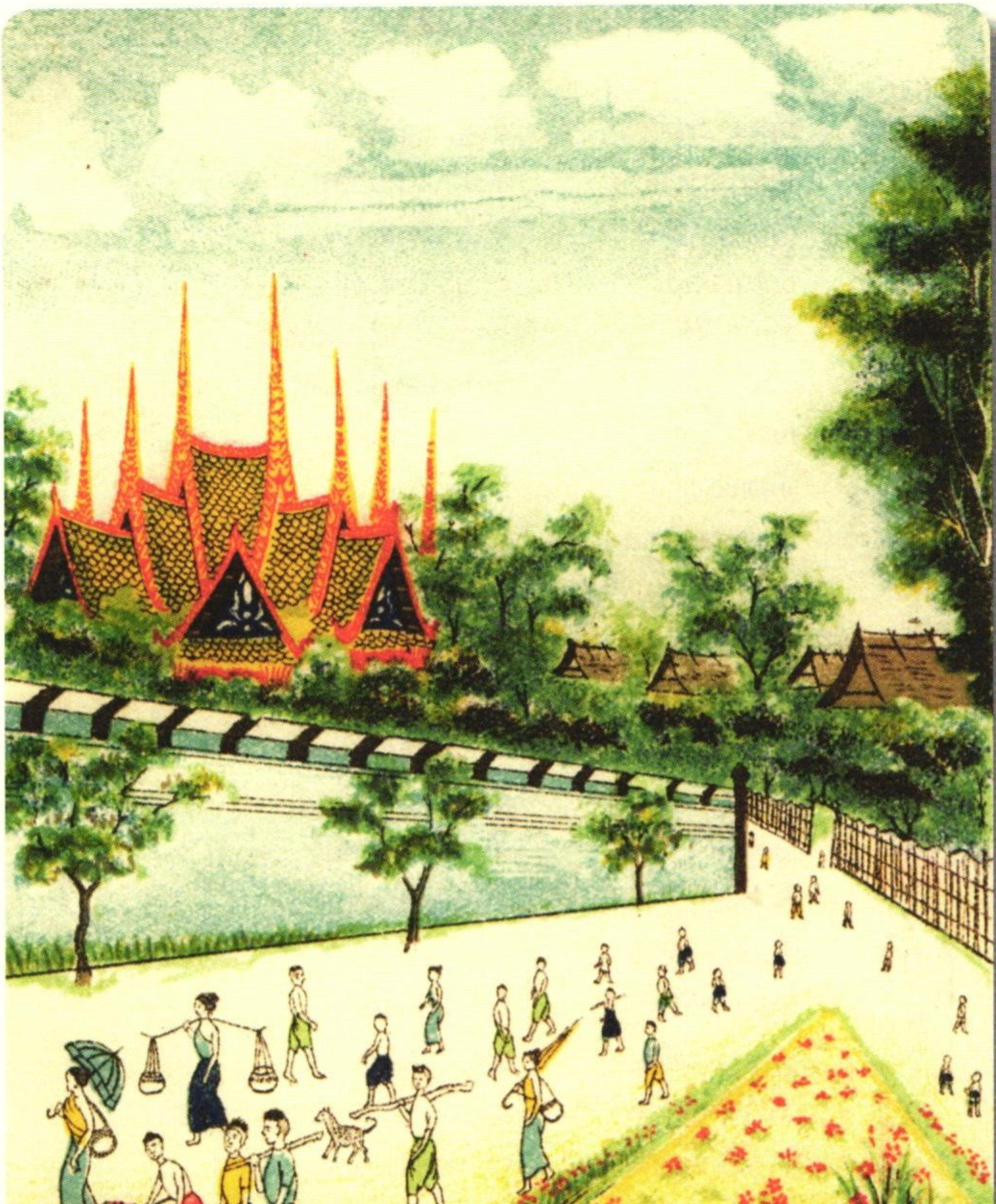

ຣູປ ພຼະນະຄອນ ພາຣານະສີ ທີ່ສົມ-
ເດັຈ ພຼະຍາກາສີກະຣາຊ ເສວີຍ ຣາຊສົມບັຕິຢູ່-

020		ລືເດດໄທ້	ທັງທະວີບເອົາຂາມ	
		ພັນເມືອງມາ	ສ່ວຍທອງທັງຄ້າຍ	
		ຍູສະໜຸກເວັ້ນ	ອິນລະທິນຫາຍໂສກ	
	ທີ່ວ່າ	ພູວະນາດໄຮ້	ແນວນ້ອຍໜໍ່ເມືອງ	
021	ກໍບໍ່	ມີເຜົ່າເຊື້ອ	ເປັນໜໍ່ໃນນະຄອນ	
	ພູທອນ	ທົ່ງອາວອນ	ຮໍ່າເພິງພັນຊັ້ນ	
		ວັນຄືນທ້າວ	ທຽມນາງໃນອາດ	
		ຮັກເຮົ່ງພັ້ນ	ຕະໂບມນ້ອຍແນບທວງ	ແທ້ແລ້ວ
022	ຂວບເມື່ອ	ຟ້າສະບັ່ນອີ້	ເອີ້ນລູກເມືອແມນ	ພຸ້ນເຢີ
		ເທມະກາ ເກີງ	ກາຍລະດູເດືອນອ້າຍ	
	ເມື່ອນັ້ນ	ທັ້ງຫຼາຍພ້ອມ	ເສນາ ໃນນອກ	
		ເອົາຂ່າວອໍ້	ຄໍາແຄ້ນຕໍ່ກັນ	
023	ບັດນີ້	ເຈົ້າອະໜ່ອມ ນ້າວ	ຜູ້ເພິ່ງຊີວິດເຮົານີ້	
	ກໍບໍ່	ມີຊາຍເຊັ່ງ	ສືບແນວແທນສ້າງ	
	ຢ້ານທີ່	ຂາງເມືອງເສົ້າ	ເສຽພົງພູວະນາດ	
		ນະຄະເລດ ຮ້າງ	ພາຍຊ້ອຍເສື່ອມສະກຸນ	ເພື່ອນເຮີຍ
024	ເທື່ອນີ້ເຮົາຄວນ	ຂຶ້ນຂາບທ້າວ	ທູບແອ່ວອິງກະສັດ	
	ເຊີນພຣະ	ຜາຍພອນທິບ	ໜຽວເອົາອົງຊ້ອຍ	
		ຂຸນຈາແລ້ວ	ລີລາ ພ້ອມພາບ	
	ຂຶ້ນຂາບ	ພຣະຍ່ໍາເກົ້າ	ເນືອງນ້ອມນອບກອນ	
025		ພູວະນາດເຈົ້າ	ທັກທ່ຽວການພະລັນ	
	ວັນນີ້	ຂຸນເມືອງມາ	ຢູ່ເຜົ້ງພຽງພ້ອມ	
	ຮູ້ວ່າ	ອິນລະທິນເອົ້າ	ລຸງເມືອງມົວຂຸ່ນ	ຈິງລື
	ຫຼືວ່າ	ສູທ່ານທ້າວ	ມາຮ້ອນເຫດໃດ	ນັ້ນເດ
026		ຂຸນຂາບກົ້ມ	ທູບອາດອົງກະສັດ	
	ກໍບໍ່	ເຄືອງແຄນສັງ	ສໍ່າມານມາຕ້ອງ	
	ແຕ່ວ່າຝູງອ້າ	ເຄືອງແຄນດ້ວຍ	ດອມອົງພູວະນາດ	
	ອໍໃຫ້	ພຣະບາດເຈົ້າ	ກູນາຂ້າໄພ່ພົນ	ແດ່ທ້ອນ
027	ບັດນີ້	ເມືອງມິ່ງກວ້າງ	ລ້ານຊິ່ວແສນສາຍ	
		ມົນທຽນ ມີ	ພື້ນນາງນອນລ້ອມ	

	ລັດຕະ	ນາພອນພ້ອມ	ເພັງ ສາງແສນສິ່ງ	ພຣະຍາເອີຍ
	ທີ່ບໍ່	ມີເຜົ່າເຊື້ອ	ທົງສ້າງສິບສະກຸນ	ພຣະເອີຍ
028	ດັ່ງນັ້ນຂໍໃຫ້	ພູເບດເຈົ້າ	ຈັດສໍ່າສາວສະໜົມ	
		ທັງນາງເມືອງ	ໜ່ຽວເອົາອົງຊ້ອຍ	
	ຢ່າໃຫ້	ເສຽກະສັດເຊື້ອ	ຊາຍເຊັ້ງຜູ້ປະເສີດ	
		ລົງເກີດດ້ວຍ	ທອມຫຸ້ມໄພ່ພົນ	ແດ່ທ້ອນ
029	ເມື່ອນັ້ນ	ມ່າຍມ່າຍໜ້າ	ພຣະຍາໃທຍ່ກາສີ	
		ຈາດອມຂຸນ	ແມ່ນຄອງຄໍານີ້	
	ຂອບທີ່	ແສນເມືອງພ້ອມ	ປຸນປອງເປັນປະໂທຍດ	
	ເຮົາຈັກ	ຕ້ານແຕ່ງໃຫ້	ຊຸມນ້ອງປາກະໜາ	ດອກນາ
030	ຄ້ອມວ່າ	ພຣະກ່າວແລ້ວ	ຂຸນເລີກລາລົງ	
	ພູມີ	ເມືອເມັງຊອນ	ສັ່ງນາງໃນຫ້ອງ	
	ເທື່ອນີ້ຂໍໃຫ້	ທັງປວງນ້ອງ	ປາກະໜາເກິງທີບ	
		ຂໍລູກແກ້ວ	ບຸນກວ້າງເກີດດອມ	ແດ່ທ້ອນ
031	ນາງໃດ	ບຸນປະກອບໄດ້	ບຸດຕະລາດຊາຍເຊັ້ງ	ດັ່ງນັ້ນ
	ເຮົາຈັກ	ປຸນປອງເປັນ	ເອກໂທນທັນອ້າງ	
	ເມື່ອນັ້ນ	ນາງເມືອງພ້ອມ	ສະໜົມໃນຊ້ອຍຊື່ນ	
		ຊະຊ່ອນໜ້າ	ໝາຍໄດ້ດັ່ງຄະນິງ	
032	ພໍເມື່ອ	ວັນວິ່ງຄ້ອຍ	ລັບລ່ຽມລົງແລງ	ພຸ້ນເຍີ
	ພູມີ	ເມືອຮາງຄໍາ	ສວ່າຍສີສິງນໍ້າ	
		ສາວສະໜົມນ້ອຍ	ນໍາແທນທັດກະບາດ	
	ພ່ອງກໍ	ມາລູບໄລ້	ຈັບທະຄູ້ເຄື່ອງຫອມ	
033		ແລ້ວຜ່ຽນຜ້າ	ສະເດັດສູ່ສິງຫານ	
	ນາຍຄົວ	ຍໍພານຄໍາ	ພ່າງແລງລົງຕັ້ງ	
		ອົງກະສັດເຈົ້າ	ສະເຫວີຍເຜົາພໍຊື່ນ	
	ດີແກ່	ນາງໜຸ່ມເຝົ້າ	ຂວາຊ້າຍແກວ່ງວີ	
034		ແລ້ວເລີກມ້ຽນ	ສະເດັດພາກພາຄໍາ	
		ລໍາລໍາສາວ	ສິ່ງສະຫລາກວາຍເຈົ້າ	
		ທຸມະວັນພ້ອມ	ພານທອງທູນອາດ	
		ລືນາດທ້າວ	ທວຍເທົ້າຄ່ອຍສະເຫວີຍ	ເຈົ້າເຮີຍ

035	ຟັງສຽງ	ລົມສະຫວາດໄມ້	ລ້ຳລ່ວງລະດູໜາວ	ພຸ້ນເຢີ
	ສາຍຝົນ	ລົບທະລາໄຫລ	ຫຼັ່ງຮວາຍຮຳພື້ນ	
	ຄືນນັ້ນ	ທັງປວງນ້ອງ	ສະໜົມນາງໃນນິເວດ	
	ພ້ອມກັນ	ອໍລູກແກ້ວ	ບຸນກວ້າງເກີດດອມ	ແທ້ແລ້ວ
036	ແຕ່ນັ້ນ	ອໍລະໃໝ່ໜ້າ	ນາງນາດຈັບທາ	
	ນາງກໍຊົງ	ສະມາທານສິນ	ພ່ຳພາວະນານ້ອມ	
	ແລ້ວຈິ່ງ	ອະທິດຖານເຫົ້າ	ເກິງອົງອິນທະລາດ	
		ອໍໝໍ່ຟ້າ	ບຸນກວ້າງເກີດດອມ	ແດ່ທ້ອນ
037	ອໍໃຫ້	ເປັນຍອດແກ້ວ	ຕົນປະເສີດສັບພັນຍູ	
	ອຸດົມ	ໂດຍບຸນຄຸນ	ຊື່ໄກກຽນກວ້າງ	
	ຄ້ອມວ່າ	ອະທິດຖານແລ້ວ	ໄສຍາໃນອາດ	
	ເລີຍເລົ່າ	ຮ້ອນຮອດຫ້ອງ	ທຳທ້າວເທບພະອິນ	
038		ທິບພະອາດໄທ້	ເທວະລາດເລີຍແຂງ	
		ອາຍຟອງຟົດ	ພຸງແປວເປັນກະດ້າງ	
	ເມື່ອນັ້ນ	ພັນຕາໃຊ້	ສໍລະຍານແຍງໂລກ	
	ກໍຈິ່ງ	ເຫັນແຈ່ມເຈົ້າ	ນາງນ້ອຍປາກະໜາ	
039	ອິນກໍ	ຕັດສ່ອງຮູ້	ຄຳປາກະໜານາງ	
	ແລ້ວຈິ່ງ	ທັນເທພາ	ພ່ຳມວນມາເຕົ້າ	
	ບັດນີ້ໃຜຜູ້ມີ	ປະສິງສ້າງ	ຊົມພູສະເທວີຍລາດ	
		ເປັນມິ່ງເຄົ້າ	ພາຍໃຕ້ແຕ່ງການ	ທ່ານເຮີຍ
040	ດຽວນີ້ຍັງມີ	ເຍົາວະຍອດແກ້ວ	ກາສີລາດລາຊາ	
	ທູນທຽນ	ອໍບຸດຕາ	ໝໍ່ທຳລົງຕຸ້ມ	
	ໃຜຈັກ	ຄວນອັນສ້າງ	ສົມພານເຜັງທິບ	
		ດອມທ່ານທ້າວ	ທອງລ້ານໂລກຄົນ	ທ່ານເຮີຍ
041	ຄ້ອມວ່າ	ອິນກ່າວແລ້ວ	ທວຍເທບທັງຫຼາຍ	
		ທູນເທໂວ	ກະລ່າວກົວທັງຄ້າຍ	
	ຍັງທໍ່	ສາຍສະໝອນແກ້ວ	ພະສຸລາລູກມິ່ງ	ພຣະອິນນັ້ນ
		ປຸນກ່າວແກ້	ພຣະອິນໄທ້ທີ່ເຊົ້ງ	
042	ຄັນວ່າ	ພຣະໂພດແທ້	ທັງກະໂອກລືອິນ	ໄດ້ເດ
	ອໍແກ່	ຈອມຄຸນຜາຍ	ຜໍ່ແລເລັງອ້າ	

	ຍາມໃດ	ເວລາຮ້າຍ	ຮາວິບັງບຽດ	
	ຂໍໃຫ້	ເຈົ້າແຜ່ນຟ້າ	ຟັງຮູ້ຮ່ຳພະໄທ	ແດ່ເນີ
043	ໂລກນີ້	ບໍ່ປະເສີດແທ້	ທຸກຍິ່ງເຫຼືອຫຼາຍ	
	ຂໍພໍ່	ຜາຍພອນເກີງ	ເມື່ອປຸນປາງຮ້ອນ	
	ເມື່ອນັ້ນ	ພັນຕາຕ້ານ	ແຖມພອນພ້ອມກ່າວ	
		ຮັກລູກແກ້ວ	ຈອມຊ້ອຍສິ່ງລິງ	
044		ຍາບຍາບພ້ອມ	ພົນເທບພະວາລາ	
		ນຳແຫນຫັດ	ກະບາດລິງລາຟ້າ	
		ເກີງແກວຊັ້ນ	ຊຽງຂວາງຂ້ອນຮຸ່ງ	
		ຈະຕຸໂລກລ້ອມ	ລະວັງຊັ້ນສູ່ພາຍ	
045	ພຣະກໍ	ເຂົ້າຮ່ວມຫ້ອງ	ນາງບາດຈັນທາ	
	ແມ່ນວ່າ	ມົນຕີເຂົ້າ	ໝູ່ເມັງຫວຍທ້າວ	
	ຝູງໝູ່	ເທພາເຂົ້າ	ກໍເອົາຄັບພະວິກ	
		ທັງຫ້າຮ້ອຍ	ກະບວນລ້ຳຫຼາກຫຼາຍ	
046	ອັນວ່າ	ພິເສດເນື້ອ	ນາງບາດຈັນທາ	
	ນາງກໍ	ທົ່ງນິມິດ	ເມື່ອນອນລະນິງໄດ້	
	ຝັນວ່າ	ມີພິທູນເຂົ້າ	ຄຸງທໍເຮືອງຮຸ່ງ	
		ນ້ອຍນຶ່ງເສົ້າ	ແສງແກ້ວກ່ຳຄຳ	
047		ນາງແກວ່ງກຶ້ມ	ເທທອດອາໄລ	
		ພໍປະມານເລີຍ	ສ່ອງສີແສງກ້າ	
		ຈັນທາໄທ້	ເທວີສະດຸ້ງຕື່ນ	
	ນາງກໍ	ຄຶດຮຸ່ງຮູ້	ຄະນິງໄວ້ບໍ່ລືມ	
048	ຟັງຍິນ	ເຄົ້າຄຽນໄມ້	ຍາມຮຸ່ງສູບສວາຍ	ພຸ້ນເຍີ
	ນາງກໍ	ຜາຍຄຶງຄວນ	ສູ່ລິນທະລາລ້າງ	
		ສາວສຸລາງນ້ອມ	ຝືນພອນພິລູບ	
		ແລ້ວກ່າຍສົ້ນ	ສີກ້ຽງເກິ່ງຄວນ	
049	ພໍເມື່ອ	ວັນວູ່ຂຶ້ນ	ພົ້ນຂອບພະຄີລີ	ພຸ້ນເຍີ
	ພູມີ	ເມືອເມັງຄຳ	ແທ່ນລາຍເກີຍກວ້າງ	
		ທັງປວງຂ້າ	ຂຸນເມືອງ ຢຳພຣະລາດ	
		ປະດັບຢູ່ເຝົ້າ	ຊະລອນນົ້ວນັ່ງກັນ	

050	ເມື່ອນັ້ນ	ເຍົາວະຍອດແກ້ວ	ຕົນປະເສີດມະເຫສີ	
		ບູເນືອຜາຍ	ລ່ວງເມືອເກີຍກວ້າງ	
		ສາວສະໜິມນ້ອມ	ບຳແທນທັດກະບາດ	
	ນາງກໍ	ຂຶ້ນຂາບຜູ້	ຜົວແກ້ວກ່າວຄະດີ	
051		ພຣະພີ່ເຈົ້າ	ທັກທ່ຽວການພະລັບ	
	ນາງກໍ	ທູນນິມິດ	ຄູ່ອັນເອົາຕ້ານ	
	ເມື່ອນັ້ນ	ພູບານແຈ້ງ	ຈານາງໂລມລູບ	
		ນ້ອງຢ່າແຄ້ນ	ຄຳຮ້າຍບໍ່ຮ່າງມີ	ພີ່ນາ
052	ອັນນີ້	ເທບພະທ່ອນທ້າວ	ທົ່ງໂຜດພອນທິບ	
	ຮອຍຈັກ	ມີຊາຍເຊື້ງ	ເກີດເນົາໃນທ້ອງ	
		ບຸນຫຼາຍລົ້ນ	ລືສິນສັກໃຫຍ່	
	ໂດຍດັ່ງ	ນ້ອງໜ່ຽວນ້ອມ	ທຽນອ້າງແອ່ວເອົາ	ນັ້ນແລ້ວ
053		ພຣະກ່າວແລ້ວ	ນາງຂາບຂໍພອນ	
	ແລ້ວຈຶ່ງ	ລາຜົວຂວັນ	ຕ່າວຄືນຫາຫ້ອງ	
	ພໍເມື່ອ	ຫຼາຍເດືອນໄດ້	ນາງທົ່ງຄັບພະວິກ	
		ພຣະພີ່ເຈົ້າ	ແພງພ້ຽງພະເນດຕົນ	ນັ້ນແລ້ວ
054		ຮຸ່ງຄ່ຳເຊົ້າ	ພຣະອົງແນບນອນແຝງ	
	ທັ້ງເລົ່າ	ວາງນາງໃນ	ຢູ່ເວນລະວັງນ້ອຍ	
		ປົກກະຕິແທ້	ທຳພຽນເພີ່ງນາດ	
	ບໍ່ໃຫ້	ພຣະມິ່ງຕົ້ນ	ເຄືອງແຄ້ນຮ່ອມໃດ	
055	ຜໍ່ເຫັນ	ຊະໃບ່ຟ້າ	ໄຫຼຜ່ານພູພານ	ຜຸ້ນເຍີ
		ລະດູເດືອນແຖມ	ກ່າຍມາເກີ່ງເກົ້າ	
		ສາວກະສັດເຈົ້າ	ທົ່ງພາພ້ອມແກ່	ມາແລ້ວ
	ພໍເມື່ອ	ອະມຸດຕະໂຊກກ້າ	ໄຊໂຍແພ້ໝູ່ມານ	
056		ລຶກແລ່ນຕ້ອງ	ເຕັ່ງໜ່ວຍມະຫາອຸດ	
	ນະວະ	ພູມພໍສູນ	ສິ່ງຈອບຈວນແຈ້ງ	
		ເດືອນທົກຕັ້ງ	ພໍເພັ່ງສິບຫ້າຄ່ຳ	
		ພຣະແມ່ເຈົ້າ	ຈວນທ້ອງທອດນອນ	
057	ເມື່ອນັ້ນ	ຝູງແມ່ລ້ຽງ	ຮີບເຮັ່ງເຮວປຸນ	
		ຍໍພາລຽນ	ຮາດທະນາເຊີນຊ້ອງ	

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປື້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນໍາ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ